

Det er, som allerede bemærket, kun de væsentligere Mangler ved de aarlige Statsregnskaber, som her ere fremhævede. Der ere en Deel flere — urigtig Postering, tvetydig Terminologie, Modsigelser, til Ex. naar Regnskabet i sin dertil indrettede Rubrik, skjøndt samme anseer det opførte Udgiftsbeløb bevilget, dog ikke, paa den forunderlige Grund at Bevillingen ikke er udrustet med en calculeret Talsforrelse, opfører det bevilgede Beløb, som i saadanne Tilfælde selvfølgelig congruerer med Udgiftsbeløbet, da mindre vilde være utilstrækkeligt og stride mod Bevillingens Ord og Hensigt, og mere vilde være overflødig, ved hvilken Ubelædelse af Bevillingsbeløbet det eneste fornuftige Siemed med Bevillings-Rubrikken i Regnskabet, strax at kunne i det Enkelte og i Totaliteten erfare den Forskjel mellem bevilgede og anvendte Udgifter, som Regnskabet vedkjender sig, aabenbart er forspildt, men som efter deres særegne Natur, idet de forekomme hyppigt, ved forskjellige Leiligheder, og under forskjellige Former, ikke her videre skulle bevæges.

De have alle, de mindre med de mere væsentlige, været Gjenstand for Bemærkninger og Paatale i Statsrevisionen, saaledes som dens aarlige Beretninger nærmere udvise.

Det Regnskab for Kongerigets særlige Indtægter og Udgifter, vedkommende Finantsaaret fra 1ste April 1858 til 31te Marts 1859, som nu foreligger til Revision, adskiller sig i intet Væsentligt fra de foregaaende Regnskaber, som foran ere omhandlede.

Regnskabet opløser og legitimerer alene den ene Factor i Statsformuen, nemlig Kassebeholdningen, og dette endda paa høist ufuldkommen Maade.

Den disponible Kassebeholdning, som i Regnskabet er opgjort til 3,611,160 Rbd. 22½ sk., maatte for at blive til Sandhed undergaae adskillige Forandringer, hvoriblandt at fradrages alle de Indtægter og Udgifter, som ere foregaaede efter 31te Marts, og have bidraget til sammes Dannelse. Ligeledes maatte fradrages alle forfaldne Udgifter, som maatte være ubelukkede af Regnskabet, og Summen deraf henlægges til den disponible Kassebeholdning.

Paa den anden Side maatte tillægges alle de Indtægter og Udgifter, som ere ubelukkede af Regnskabet, fordi Special-Regnskaberne afflutes til en tidligere Tid end Finantsperiodens Udløb. Endvidere maatte Kassebeholdningen forøges med saadanne opførte Udgiftsbeløb, hvorfor det tilsigtede og tilsvarende Equivalent endnu ikke var erhvervet.

Fremdeles maatte tillægges eller fradrages Forskjellen mellem det forbrugte og de forfaldne Udgiftsbeløb paa Veivæsenets Conto.

Endelig kommer Forskjellen mellem Kongerigets budgetterede (og til Udgift beregnede) og det virkelige Tilflud til Monarkiets Fælles-Udgifter i Betragtning, for at kjende den sande Kassebeholdning, men hvilken Forskjel Enhver kan erfare, idetmindste hvert andet Aar, ved at sammenholde samtlige Monarchiets med samtlige Kongerigets Regnskaber.

Den indisponible Kassebeholdning, som i Regnskabet eller rettere bagefter Regnskabet i en Anmærkning, Nr. 1, angives til 110,270 Rbd. 91 sk. (ved foregaaende Aars Udgang stod den opført med 33,224 Rbd. 52 sk.), bliver selvfølgelig at forøge med det samme Beløb, hvormed den disponible Kassebeholdning maatte være at forminde for saadanne Udgifter, som ere forfaldne, men ikke førte til Udgift i Regnskabet.

Man skalde troe, naar det ikke ifølge det Foranførte maa forholde sig anderledes, at Finantsbestyrelsen til enhver Tid ved Hjælp af engang for alle affattede fuldstændige og siden